

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 У 002093 15 Увп 2
Бања Лука, 29.10.2015. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Смиљане Мрше председника вијећа, Страхиње Ђурковића и Едине Чупељић чланова вијећа, уз учешће Здравке Чучак као записничара, у управном спору по тужби Б. Д. из Д., ул. ... број ..., заступан по пуномоћнику Д. Р., адвокату из Д., ул. ... број ... (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 21.03/952.2-6/12 од 2.4.2012. године тужене Републичке управе за ..., у предмету брисања уписа забиљежбе у Књигу уложених уговора, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 У 002093 14 У 2 од 27.2.2015. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 29.10.2015. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Тужилац се одбија са захтјевом за накнаду трошкова управног спора.

Тужена се одбија са захтјевом за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против уводно означеног акта тужене којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења ПЈ Д. број 21.20/952.2-686/11 од 16.1.2012. године и у поновном поступку поништено раније рјешење истог органа број 21.20/952.2-511/11 од 26.7.2011. године у дијелу у којем се брише из Књиге уложених уговора о откупу стамбених зграда и станова, Лист број ... упис забиљежбе извршења на непокретностима В. Ч. из Д. на двоипособном стану у Д. ул. ... број ..., улаз -, спрат ..., број стана ..., ради наплате дуга у износу од 73.400,31 КМ и трошкова извршног поступка у износу од 1.000,00 КМ у корист тражиоца извршења Н. Б. а.д. Б. Л. и одређено успостављање пређашњег уписа забиљежбе извршења ради наплате дуга од 73.400,31 КМ и трошкови извршења у износу од 1.000,00 КМ у корист тражиоца извршења Н. Б. а.д. Б. Л., те да ће иста забиљежба извршења бити поново уписана на предметном стану, сада власништво тужиоца Б. Д. из Д.

Одбијање тужбе је образложено разлозима да је забиљежба, ради наплате потраживања у корист заинтересованог лица, избрисана грешком, јер је и даље остао на снази закључак Основног суда у Добоју број 85 0 И 015951 10 И од 21.6.2011. године, а одредбом члана 72. став 2. Закона о извршном поступку („Службени гласник РС“, број 59/03, 85/03, 64/05, 118/07 и 29/10) је прописано

да забиљежбом тражилац извршења стиче право да своје потраживање намири из непокретности, а лице које након уписане забиљежбе извршења стекне одређена права на тој непокретности, дужан је трпјети првенствено остваривање права на намирење тражиоца извршења стеченом том забиљежбом, а ставом 3. истог члана регулисано је да промјена власника непокретности током извршног поступка не спречава да се тај поступак настави против новог власника као извршеника до висине вриједности непокретности, те да сама промјена власника непокретности не утиче на било какве уписе извршења у јавним евиденцијама, па будући да је забиљежба извршења грешком избрисана, то нема препрека да се поново изврши упис забиљежбе на предметном стану без обзира на чињеницу да је дошло до промјене власника стана, због чега је правилно тачком 1. диспозитива оспореног акта одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења ПЈ Д. број 21.20/952.2-686/11 од 16.1.2012. године, а тачком 2. усвојена жалба и поништен закључак ПЈ Д. број 21.20/952.2-686/11 од 27.1.2012. године и предмет враћен на поновни поступак.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија нижестепену пресуду из разлога садржаних у одредби члана 35. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС). Истиче да се суд није позвао на материјални пропис иако је навео да је материјално право правилно примијењено; да се нижестепени суд требао позвати на члан 55. и 56. Закона о стварним правима Републике Српске („Службени гласник РС“, број: 124/08, 3/09, 58/09 и 95/11 - у даљем тексту: ЗСП), посебно на одредбу члана 56. став 2. тог закона, у којој се наводи да је стицалац, који поступајући са повјерењем у земљишне књиге у доброј вјери, стекао право својине на непокретности, као да на њој не постоје туђа права, терети или ограничења, која у том тренутку нису била уписана, нити је из земљишних књига било видљиво да је затражен њихов упис, осим ако законом није другачије одређено; да побијана пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, а само образложење је неразумљиво, нејасно и у супротности са одлуком из изреке пресуде, чиме су учињене повреде прописа о поступку; да се нижестепени суд није изјаснио на наводе из тужбе који се односе на незаконит закључак, којим је дозвољено понављање управног поступка, јер је заинтересовано лице приједлог за понављање поступка поднијело по протеклу рока од мјесец дана прописаног чланом 237. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 13/02, 87/07 и 50/10, у даљем тексту: ЗОУП). Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи или укине и да се предмет врати на поновно одлучивање уз накнаду трошкова састава захтјева у износу од 1.316,25 КМ.

Тужена је доставила списе предметне управне ствари и предлаже да Врховни суд захтјев одбије, а подносиоца захтјева обавезе на плаћање трошкова састава одговора на захтјев у износу од 600,00 КМ.

Заинтересовано лице Н. Б. а.д. Б. Л. није доставила одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. ЗУС, као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је првостепени орган поступајући по приједлогу Н. Б. а.д. Б. Л. донио закључак број 21.20/952.2-686/11 од 25.10.2011. године, којим је дозволио понављање управног поступка окончаног рјешењем истог органа број 21.20/952.2-511 од 26.07.2011. године. На основу тог закључка о дозволи за понављање управног поступка, ПЈ Д. је донијела рјешење број 21.20/952.2-686/11 од 16.01.2012. године којим је тачком 1. поништила рјешење исте ПЈ Д. број 21.20./952.2-511/11 од 26.07.2011. године у дијелу којим се брише из Књиге уложених уговора о откупу стамбених зграда и станова Лист број ... упис забиљежбе извршења на непокретности В. Ч., коју у нарави чини двоипособан стан у Д. ул. ... број ..., улаз -, спрат ..., број стана ..., а тачком 2. се успоставља пређашње стање уписа забиљежбе ради наплате дуга у износу од 73.400,31 КМ и трошкова извршења у износу од 1.000,00 КМ. Тачком 1. оспореног акта је одбијена жалба тужиоца против првостепеног рјешења од 16.01.2012. године, а тачком 2. усвојена жалба и поништен закључак ПЈ Д. од 27.01.2012. године и предмет у том дијелу враћен на поновно одлучивање. Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 У 002093 12 У од 21.8.2012. године, уважена је тужба и поништен оспорени акт у тачки 1. диспозитива којом тачком је одбијена жалба тужиоца Б. Д. против рјешења ПЈ Д. број 21.20/952.2-686/11 од 16.01.2012. године, док је за тачку 2. диспозитива тужба одбачена. Пресудом овог суда број 13 0 У 002093 13 Увп од 04.12.2014. године, захтјев заинтересованог лица је уважен та пресуда Окружног суда у Добоју укинута у дијелу којом је поништен оспорени акт под тачком 1. диспозитива и у том дијелу предмет враћен на поновно одлучивање. У поновном поступку донесен је, у овом поступку, оспорени акт, који је оснажен побијаном пресудом, јер је тужба одбијена као неоснована.

Правилно је нижестепеном пресудом одбијена тужба јер доношењем оспореног акта није остварен ниједан разлог из члана 10. ЗУС за његово поништење.

У предметном поступку је правилно утврђено да је тужилац све ове приговоре које се односе на законитост закључка за понављање управног поступка, донесеног по приједлогу заинтересованог лица, могао истицати у жалби на тај закључак. Будући да тужилац није изјављивао жалбу на предметни закључак, то је исти постао правноснажан и сада у овом поступку не може истицати приговоре те врсте.

Наиме, у ситуацији када првостепени управни орган донесе закључак којим дозвољава понављање поступка, онда против тог закључка, сагласно одредби члана 244. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 13/02, 87/07 и 50/10, у даљем тексту: ЗОУП) је дозвољена посебна жалба. Пошто тужилац против тог закључка није изјављивао жалбу, то је наведени закључак постао коначан и правноснажан, па се рјешење, којим је одлучивано у поновљеном поступку, не може споравати из процесних разлога који се тичу благовремености поднесеног приједлога за понављање поступка.

Не стоји навод из захтјева да се нижестепени суд требао позвати на члан 56. став 2. ЗСП јер се у овом поступку не утврђују својинска права, већ само да ли су испуњени услови за забиљежбу извршења у земљишној књизи на

непокретностима В. Ч., ближе означеним у диспозитиву порвостепеног рјешења.

Такође не стоји ни навод да је побијана пресуда неразумљива и противрјечна, јер је нижестепени суд, након увида у комплетну документацију и садржај списка, извео правилан закључак о неоснованости навода тужбе, о чему је дао потпуне, логичне и увјерљиве разлоге које као такве прихвата и овај суд.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се, на основу одредбе члана 40. став 1. истог закона, захтјев одбија као неоснован.

Будући да је захтјев тужиоца одбијен као неоснован, то му сходно одредби члана 6. Закона о измјенама и допунама Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 63/11) по начелу *argumentum a contrario*, не припадају трошкови управног спора, због чега је његов захтјев за накнаду трошкова састава захтјева по адвокату, одбијен као неоснован.

Захтјев тужене за накнаду трошкова спора је одбијен, јер давање одговора на захтјев није обавезна радња у поступку управног спора, а наводи одговора на захтјев нису утицали на одлуку суда, будући да би иста одлука била донесена да тужена није ни дала одговор на захтјев.

Записничар
Здравка Чучак

Предједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић